

Bībeles lasīšana ar bērniem (vecumposms apm. 8 – 11 gadi).

Kristīgās ticības praksei ir liela nozīme, ne vien apmeklējot baznīcu vai piedaloties dievkalpojumos, bet arī praktizējot dievbijības izkopšanu mājās. Mājas dievbijība veido personiskāku izpratni par ticības vērtību. Ģimenes kopība, lūdzot Dievu un lasot Bībeli, ir atsauksšanās Dieva aicinājumam, tās ir garīgas rūpes par bērniem un ģimenes ticības vienotības piemērs. Katra bērna vecumposmam un ģimenes situācijai ir sava pieeja, taču Bībele mūs mudina garīgo dzīvi neatstāt tika svētdienām. Ģimenes svētbūris mājās ir veids kā visiem satikties, norimt, lasīt Bībelei un atsaukties. Lūk, piemērs vienkāršam ģimenes svētbūrim un Bībeles lasīšanai:

1. iepļānot noteiktu un nemainīgu laiku (*tas palīdz bērnam sagatavoties svētbūrim katru dienu*);
2. apsēsties ērti un stabili (*dīvāna sēdēšana novērš uzmanību, tāpēc labāk izvēlēties staltu stāju un, ja vien iespējams, sēdēt uz krēsla ap galdu*);
3. aizdegt sveci (*sveces gaisma ienes telpā un galda kopībā mazliet citu, personīgāku un mierpilnāku noskaņu*);
4. kā svētbūris sākumu var izvēlēties neliela zvana skaņu, vai garīgu mūziku (*var dziedāt, var atskaņot audio formātā*);
5. Svēto Rakstu lasījums, noslēgumā sakot “Āmen!” (*dienas lozungs, privāti izvēlēts fragments vai Baznīcas kalendāra lasījums*). Svarīgi! Jādod iespēja lasīt arī bērnam, tas prasīs pacietību, bet vecākiem un bērnam dos lielu prieku;
6. pēc lasījuma jautājums katram bērnam “Ko tu dzirdēji?” (*šis jautājums atbilst konkrētajam vecumposmam. Ar šo jautājumu bērns mācās atstāstīt dzirdēto notikumu secību, mācās biblisko leksiku – personvārdus, vietvārdus u.t.t.. Kad bērns ir atbildējis uz jautājumu, vēlreiz var nolasīt tos pantus kurus viņš atcerējās – tas nostiprina atmiņu*);
7. jautājums katram bērnam “Ko tu saprati?” (*šis jautājums dzirdēto Bībeles tekstu personificē – kādas emocijas, domas un izpratni tas rada. Ar šo jautājumu Bībeles teksts tiek “pārlikts” bērna šodienā*);
8. noslēguma lūgšana – ieteikums izraudzīties vienu, nemainīgu lūgšanu, ko bērns iemācās no galvas. Tā var būt pašu rakstīta vai izvēlēta no Baznīcas piemēriem. Lai lūgšanu iemācītos ātrāk, to var uzrakstīt un noformēt uz stingra papīra vai kartiņas. Ļaujiet bērnam to izdarīt pašam, rakstīt un noformēt! Kā noslēguma lūgšana var kalpot arī Tēvreizes lūgšana;
9. apzīmē sevi ar krusta zīmi + sakot: “Tēva un Dēla un Svētā Gara vārdā! Āmen!”;
10. novēlam viens otram jauku un svētīgu dienu (vai vakaru)!